

РЕШЕНИЕ

№ 6273

гр. София, 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 29.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7185** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 29, ал. 6 от ЗДРОПБГДСРСБНА. Образувано е по жалба на Р. К. Д. срещу Решение № 2-1830/30.06.2020 г. на КРДОПБГДСРСБНА, в частта, с която е установена и обявена принадлежността ѝ към органите на Държавна сигурност, по чл. 1 от закона.

В жалбата е посочено, решението е незаконосъобразно. Моли се решението в оспорената му част, да бъде отменено като незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – КРДОПБГДСРСБНА – в съдебно заседание се представлява от юрк. М., която оспорва подадената жалба. Моли жабата да бъде отхвърлена, като неоснователна и недоказана. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

С Писмо КИ-К-18-11795/27.06.2018 г. от Закона до Председателя на адвокатска колегия В. на основание чл. 21, ал. 2 е поискано да бъде изпратен списък с трите имена, ЕГН, длъжността, периода на заемане на длъжността за лицата по чл. 3, ал. 2, т. 7 от ЗДРОПБГДСРСБНА, извършвали или извършващи тези публични дейности от 10.11.1989 г. до настоящия момент.

С Писмо изх. № 22/20.07.2018 г. на председателя на Адвокатска колегия В. е изпратен списък на председателите, заместник-председателите и членовете на АС-Видин. В

представения списък фигурира и жалбоподателката.

С Решение № 2-1830/30.06.2020 г. на КРДОПБГДСРСБНА е установена и обявена принадлежността на Р. К. Д. към органите на Държавна сигурност, по чл. 1 от закона. По делото е приета и приложена цялата административна преписка, свързана с обжалвания административен акт.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата, предмет на настоящото производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен 14-дневен срок, от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването, и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Решението е прието от компетентен орган - Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /Комисията/, която по силата на чл. 29, ал. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е оправомощеният орган, който извършва обявяването на принадлежност на лице към органите по чл. 1 от с.з. - Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия. Спазена е предписаната от закона писмена форма – актът има съдържанието по чл. 29, ал. 2, т. 2 от закона, посочено е правното основание за издаването му – чл. 26, ал. 1, т. 2 от закона. Решението е подписано от всички членове на Комисията, взели участие в заседанието ѝ. В административното производство по издаването му не се констатираха допуснати съществени процесуални нарушения.

Решението съответства на материалния закон.

В съответствие с разпоредбата на чл. 26, ал. 1, т. 2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, Комисията е извършила задължителна проверка на Р. К. Д., като лице по чл. 3, ал. 2, т. 7 от закона - член на адвокатски съвет през 1996 г. и 1998 г., както и член на дисциплинарен съд от 2002 г. и от 2007 г.

Комисията е установила и обявила принадлежността на жалбоподателката, в качеството ѝ на агент, въз основа на официални удостоверителни документи, предадени ѝ от орган по чл. 16 от закона, попадащи в обхвата на посочените в чл. 25, т. 3 и отговарящи на дефиницията за документ, въведена в § 1, т. 1 от ДР на закона.

В конкретния случай, при разглеждане на архивните документи по чл. 25, т. 3 от закона поотделно и в тяхната съвкупност безспорно е установено, че същите се отнасят за жалбоподателката в настоящото производство, тъй като всички данни, имащи отношение за правилното индивидуализиране на лицето (трите имена и датата на раждане), са налице и не съдържат противоречива информация. Следва да се има предвид, че фактите и обстоятелствата, отразени в документите по чл. 25, т. 3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, са извън предмета на изследване, а отразяването на данните в архивните документи е зависило изцяло от добросъвестното изпълнение от страна на оперативните работници.

Производството по издаване на оспореното решение, както и само то нямат нито правопораждащ, нито конститутивен ефект. Като орган, действащ в условия на обвързана компетентност, и с оглед изпълняваните от Комисията констативно-охранителни функции, издаденото от Комисията решение е с регистрационен, констативен характер. С обжалваното решение не се нарушават права, а само се констатира наличието на конкретен юридически факт -

принадлежност на дадено лице към органите по чл. 1 от закона въз основа на документи, неизчерпателно, примерно изброени в чл. 25, т. 3 от закона. В разпоредбите на ЗДРДОПБГДСРСБНА законодателят последователно си служи единствено с понятието „принадлежност“, което значи качеството на някой да е част от състава на нещо. Визира се организационната обвързаност на конкретното лице към тези служби, неговото регистриране към апарата им. Самата принадлежност означава формално придобития статус на секретен сътрудник към структура или структури на органите по чл. 1 закона, без да обхваща функционирането на тези лица в това качество.

По делото са представени документи, данните в които безспорно свидетелстват за откриване на лична разработка за лицето Р. К. Д. под псевдоним „А.“, както и че лицето е било привлечено като секретен сътрудник на ДС.

Именно тяхното наличие и непротиворечивата и единна информация за принадлежността задължава административния орган да се произнесе с решение.

От документите, приети като доказателства по делото е видно, че жалбоподателят е вербуван на 01.07.1982 г.

Съгласно чл. 24 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, принадлежност към органите по чл. 1 се установява при наличието на дейност като щатен или нещатен служител или секретен сътрудник на органите по чл. 1 от закона.

На основание чл. 25, т. 3 от закона, обстоятелството по чл. 24 се установява въз основа на документи, съдържащи се в информационните фондове, като за установяване на дейност на секретен сътрудник - със собственоръчно написана или подписана декларация за сътрудничество; собственоръчно написани агентурни сведения; документи за получени възнаграждения; документи, собственоръчно написани или подписани от сътрудника, съдържащи се в делата на оперативен отчет; документи от ръководилия го щатен или нещатен служител, както и наличие на данни за лицето в справочните масиви (регистрационни дневници и картотеки), протоколите за унищожаване или други информационни носители.

Посочените документи не са изчерпателно изброени и освен това в закона няма изискване всичките документи да са кумулативно налице.

В случая, безспорно е установено от Комисията, че за жалбоподателя са налице данни в справочните масиви – собственоръчно подписана декларация за сътрудничество, рег. бланка, документи от ръководили я щатни служители, собственоръчно написани агентурни сведения, съдържащи се в лично дело № ІА-12780(Вд) МФ и в работно дело № ІР-13423 – 2 тома, рег. дневник, картон обр. 4 – 5 бр, протокол рег. № 14/19.04.1990 г. с предложение за унищожаване на лично дело № ІА-12780(Вд) (налично).

Предвид изложеното, актът в оспорената част, е правилен и законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

С оглед изхода на спора, на ответника следва да бъдат присъдени разноски, в размер на 100 лв., определен на основание чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 ГПК.

С оглед изложеното и на основание чл. 172 от АПК, Административен съд –София град, III отделение, 36 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. К. Д. срещу Решение № 2-1830/30.06.2020 г. на КРДОПБГДСРСБНА, в частта, с която е установена и обявена принадлежността ѝ към органите на Държавна сигурност, по чл. 1 от закона.

ОСЪЖДА Р. К. Д. с адрес: [населено място], [улица], да заплати на КРДОПБГДСРСБНА сумата в размер на 100 /сто/ лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от уведомяване на страните за неговото изготвяне, с връчване на преписи.

СЪДИЯ: